

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB10 : 1849

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB10 : 1849", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2003 , s. 75. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb10-txt-shoot-n68.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 21

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB10:68

#

NB.

Til at forstaae min Forfatter-Virksomheds Totalitet, maieutiske Hensigt o: s: v: hører ogsaa at forstaae min Forfatter-Personligheds Existeren, hvad jeg qua Forf. ved personlig Existeren har gjort for at understøtte den, belyse den, skjule den, give den Retningen o: s: v: Noget, der er vidtløftigere end og lige saa interessant som hele Forf-Virksomheden. Og saaledes fører i en idealere Forstand det Hele tilbage paa »den Enkelte«, der ikke [i] empirisk Forstand er mig men er Forfatteren.

At Socrates hørte med til hans Lære, at hans Lære endte i ham, at han selv var sin Lære, kunstnerisk var i Virkelighedens Omgivelse det han lærte: det har man da lært at ramse udenad, thi forstaaet det har man neppe. Selv Systematikerne tale saaledes om Socrates. Men nu skulde Alt være objektiv. Og naar En maieutisk brugte sin Person saa meente man det var a la Andersen.

Alt Dette hørte med for at belyse min Stilling i Udviklingen. Man troer Objektiviteten er højere end Subjektiviteten det er lige omvendt. Dette vil sige, en Objektivitet som er i en tilsvarende Subjektivitet dette er det Finale. Systemet var et umenneskeligt Noget, til hvilket intet Msk. som auctor og exsecutor kunde svare.

#